

lige Voldsforbrydelser, vil Forholdet blive det, at det kun er ganske faa Personer — jeg skal ikke gætte paa hvor mange —, der ville blive ramte af denne Legemsstraf. Og naar man nu føler sig saa oprørt over, at man vil anvende Legemsstraf for Bøller, er der noget besynderligt i, at de samme Herrer have siddet som Lovgivere og set med Sindsro paa det, som jeg ikke synes man kan se paa med Sindsro, at Legemsstraf anvendes paa Børn og unge Mennesker.

Det er i Hovedsagen, hvad jeg vil sige, og jeg vil efter den Karakter, Forhandlingerne her i Dag i alt Fald delvis have faaet, ikke deltage i nogen detailleret Forhandling om Spørgsmaalet: § 5's Enkeltheder. Men jeg vil fremhæve, at for en ædruelig saglig Betragtning er § 5, som omhandler Indførelse af Legemsstraf, ikke Hovedparagraffen i dette Lovforslag. Det er kun, naar man enten kan paa-regne Uvidenhed hos dem, man henvender sig til, eller forstaar at forvirre deres Begreber ved at paakalde deres Følelser, at man kan faa Folk til at tro, at Bestemmelsen om Indførelse af Legemsstraf skulde være Hovedbestemmelsen i denne Lov. Jeg vil for øvrigt gøre opmærksom paa noget, som ogsaa den højtærede Justitsminister hentydede til, nemlig at de samme ærede Herrer, som føle sig saa stærkt oprørte ved Tanken om, at gentagne Voldsforbrydere skulde kunne rammes af Legemsstraf, se med stor Sindsro paa, at Børn og unge Mennesker indtil 21 Aars Alderen, som ere forsømte og forbryderiske, vilkaarligt og efter Skøn anses med Legemsstraf. Den højtærede Justitsminister havde i Lovforslaget om forbryderiske og forsømte Børn en Bestemmelse om, hvilke Strafarter der kunde anvendes paa Opdragelsesanstalterne, og den gik ud paa, at man kun med stærke Begrænsninger kunde anvende Legemsstraf. En lettere legemlig Revselse maatte ikke anvendes paa Piger over 12 Aar, og Rotting indtil 15 Slag kunde kun anvendes paa Opdragelsesanstalter af strengere Art overfor Mandspersoner over 15 Aar og kun med Samtykke af det stedlige Værgeraads Formand, og kun efter at de øvrige Disciplinærmidler forgæves havde været anvendte. Man havde altsaa her indført be-

tydelige Begrænsninger og Kauteler med Hensyn til Anvendelse af legemlig Revselse, men hvad gjorde saa Folketinget? Folketinget forandrede denne Bestemmelse, saaledes at det sagde: „Under Ophold i Børnehjem, Optagelseshjem og Opdragelsesanstalter ere Børnene undergivne den almindelige Hustugt under Forstanderens Ansvar“. „Hustugt“ indbefatter Revselsesret, det er noget, enhver ved, som har Kendskab til dansk Lovgivning, og det blev ogsaa udtrykkelig udtalt af Ordføreren under Sagens Behandling. Saa har man tilføjet, at for Opdragelsesanstalter for særlig vanskelige Børn kan Justitsministeriet i et Strafferegulativ give Forstanderen Bemyndigelse til at anvende Disciplinærstraffe af en videregaaende Art. Det er altsaa ikke en Bemyndigelse til at anvende legemlig Revselse, for den er givet i Loven. Jeg ved ikke, hvilke Bestemmelser man der tænker paa, men det er vel nærmest Straffe, der gaa ud paa Indskrænkning af Friheden. Men hvad gjorde saa det hele, samlede Folketing ved Behandlingen af Lovforslaget om forsømte Børn? Det udvidede Antallet af de Tilfælde, i hvilke Legemsstraf kan anvendes. Der staar her nævnt „Børn“, men senere staar der i en anden Paragraf, at ved „Børn“ forstaas de Personer, som komme ind under Loven, det vil sige i Almindelighed Personer indtil 18 Aar, men efter Omstændighederne indtil 21 Aar. Man indførte Bestemmelsen om legemlig Revselse for Personer paa indtil 21 Aar baade af Mand- og Kvindekøn, og det var ikke ganske tilfældigt, at man her udvidede Legemsstraffens Omraade. Der blev ført Forhandlinger med Forstandere og Forstanderinder paa saadanne Anstalter, og der blev fra Forstanderinderne gjort gældende, at overfor Piger under 12 Aar behøvedes vistnok ikke Ret til legemlig Revselse, men overfor ældre Kvindspersoner kunde det være nødvendigt at have denne Ret. Det betød ikke, at man fra deres eller vor Side, som fik denne Meddelelse, tænkte sig, at denne Ret skulde blive meget benyttet, men jeg vil blot betone, at Retten til at anvende legemlig Revselse altsaa anses for en nødvendig Bestanddel af Opdragelsesretten. Jeg gjorde den Be-